

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. К., 04.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ в закрито заседание на четвърти октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселина Ат. Кашикова Иванова

Членове: Мария К. Дановска

Васка Д. Халачева

като разгледа докладваното от Васка Д. Халачева Въззивно гражданско дело № 20215100500160 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл. 437, ал. 1, във вр. с чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК.

Образувано е по жалба на А.А.Ю. от с.П., общ.К., в качеството му на длъжник по изп.д. № 20218120400810 по описа на ЧСИ с рег.№ * на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд – К., против действие на ЧСИ по определяне на разносните по изпълнението, обективизирано в Покана за доброволно изпълнение с изх.№ 54624/06.08.2021 г. В жалбата са изложени съображения, че начислените разноски в размер на 442.90 лв. са неправилно и несправедливо определени. Възражава се, че разносните, претендирани от взыскателя за юрисконсултско възнаграждение в размер на 274.90 лв., били прекомерно завишени, тъй като единственото процесуално действие предприето от същия било това по подаване на молбата за образуване на изпълнителното дело. Излагат се съображение и че ЧСИ определил разносните в общия размер от 442.90 лв., без да конкретизира всяка отделна дължима се сума в какъв размер е, по кой текст от относимата Тарифа за ТРЗЧСИ е определена и дали в същата е включен и ДДС. Твърди, че таксите по изпълнението следвало да се събират за извършването на изпълнителни действия, а техният размер и вид се определяли от цитираната тарифа. Изтъква, че за определяне на таксата по чл.26 от тарифата, изчисленията следвало да се извършват без да се включват начислените разноски, вкл. и юрисконсултското възнаграждение. Жалбодателят е формулирал искания съдът да отмени, като неправилни приетите от ЧСИ разноски по изпълнителното дело, да намали на основание чл.78, ал.8 от ГПК претендираните от взыскателя разноски за юрисконсултско възнаграждение до законово определения им минимум и да намали размера на начислените 442.90 лв. такси по изпълнителното дело. Жалбодателят претендира и присъждане на разноски за настоящото съдебно производство.

Въпреки дадената му възможност, в срока по чл. 436, ал.3 от ГПК, взыскателят по изпълнителното дело -Община К., не е подала писмено възражение.

Съгласно разпоредбата на чл.436, ал.3 от ГПК, ЧСИ Р.С. с рег. № *, с район на действие ОС – К., е представил мотиви, в които е изложил доводи за допустимост, но неоснователност на жалбата. Изложил е и довод, че процесната поканата за доброволно

изпълнение е изготвена по образец, съгласно чл. 3, т.1 от Наредба № 7/22.02.08 г. за утвърждаване на образците на книжа, свързани с връчването по ГПК, че основанието за таксите и разноските е определено, съгласно чл. 78 от ЗЧСИ, като размерът на таксите и видът на разноските по изпълнението са определени, съгласно цитираната и от жалбоателя ТТР към ЗЧСИ.

Окръжният съд в кръга на своите правомощия по повод депозираната жалба и извършената проверка, установи следното:

На 19.07.2021 г. по силата на възлагане по реда на чл.163, ал.1 от ДОПК, ЧСИ с рег.№ * на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд – К., е образувал изп.д. № 20218120400810 за събиране на публично вземане – глоба в размер на 150 лв. по влязло в сила Наказателно постановление № НП-315/29.10.20г., със страни - вискател Община К. и длъжник А.А.Ю. от с.П.. С молбата, на основание чл.18, ал.1 от ЗЧСИ, вискателят е упълномощил съдебния изпълнител да проучи имущественото състояние на длъжника, да направи справки, да набави документи, книжа и др., въз основа на които да определи и подходящите начини на изпълнение.

С покана за доброволно изпълнение с изх. № 54624/06.08.21 г., връчена лично на длъжника на 12.08.2021 г., последният е бил поканен да заплати общата сума от 442.90 лв., от която: 150 лв. –неолихвяема сума, 274.90 лв. - разноски по изпълнителното дело, както и такса по чл.26 от Тарифата за таксите и разноските по ЗЧСИ, с вкл. ДДС, в размер на 18.00 лв.

Констатирайки изложеното, настоящата инстанция приема, че така връчената покана за доброволно изпълнение съдържа произнасяне по размера на разноските, които не са удостоверени в изпълнителния титул, въз основа на който е образувано изпълнителното дело, поради което същата представлява акт на съдебния изпълнител, с който същият се произнася по задължението на длъжника за разноски по изпълнението, и подлежи на обжалване от него по реда на чл.435, ал.2, т.7 от ГПК. В този смисъл е и т.2 от Тълкувателно решение № 3/2015 г. от 10.07.2017 г. на ОСГТК на ВКС. Или, казано с други думи, жалбата с вх.№ 35582/25.08.21г., като подадена в срока по чл.436, ал.1 от ГПК и от лице -длъжник, имащ интерес от обжалването, е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

А за да произнесе по съществото ѝ, съдът съобрази следното:

От прочита на приложеното в заверено копие изпълнително дело № 20218120400810 се установява, че с молбата за възлагане събирането на публичното общинско вземане на основание чл.163, ал.1 от ДОПК, вискателят на основание чл.18, ал.1 от ЗЧСИ е и упълномощил конкретния съдебен изпълнител да проучи имущественото състояние на длъжника, да направи справки, да набави документи, книжа и др., въз основа на които да определи подходящите начини на изпълнение. Установява се, че в изпълнение на това упълномощаване ЧСИ е извършил по реда на чл.431, ал.3 от ГПК справки за имущественото състояние на длъжника, в частност в НАП - относно наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки, относно наличие на активни трудови договори и подадени данъчни декларации; в НОИ - относно наличие на пенсия; в Регистъра на банковите сметки и сейфове при БНБ; в НБД Население; в БАБХ - относно Регистъра на животните и животновъдните обекти; в телекомуникационните компании относно наличието на официализиран адрес за получаване на фактури и кореспонденция. Вследствие на получената по делото информация, е изготвено запорно съобщение и е наложен запор върху банковите сметки на длъжника в „Ю.Б.“ АД, което обстоятелство е било надлежно съобщено и на вискателя, и на длъжника, и в резултат на което действие е последвало пълно плащане на задължението по изпълнителното дело.

Или, казано в обобщение, установява се в производството, че с Разпореждане с изх. № 49241/19.07.2021г., ЧСИ с рег.№ * по силата на изричното възлагане е образувал изп.д. № 20218120400810 с предмет събиране на публично общинско вземане – глоба в размер на 150 лв. по влязлото в сила на 06.05.21 г. Наказателно постановление № НП-315/29.10.20г. на Кмета на Община К.. Съгласно относимата в казуса специална норма на чл.81 от ЗЧСИ, дължимите се авансови такси по възложеното на ЧСИ изпълнение на публични държавни и общински вземания, не се внасят от вискателя, поради което с цитираното разпореждане за

сметка на длъжника са определени авансово дължимите се към онзи момент такси : - за образуване на делото по т.1 от ТТРЧСИ в размер на 20лв. /24лв.с ДДС/; за извършване на 3 бр.справки по т.3 от същата за проучване на имущественото състояние на длъжника в размер на 15лв./18лв. с ДДС/ и за връчване на ПДИ по т.5 от тарифата в размер на 20лв./24лв. с ДДС/. Ноторно за производството е обстоятелството, че ЧСИ с рег.№ * е задължено лице по ЗДДС, поради което върху така определените суми правилно е бил начислен и дължим се ДДС. От данните по делото, вкл. и от изготвената по искане на длъжника справка, се установява, че в посочената в ПДИ сума за такси в размер на 274.90 лв. се включват и по т.2 от ТТР към ЗЧСИ - 60лв. с ДДС за извършеното въз основа на възлагане от вискателя на чл.18 от ЗЧСИ определяне начина на изпълнение от ЧСИ; по т.9 от тарифата за налагане на заповест за една банкова сметка - 18 лв. с ДДС; по т.31, б.А – 2.50лв. - ДТ за справка в РБСС-БНБ; по т.3 – 24 лв. с ДДС за извършване на 4 справки; по т.4 – 12 лв. с ДДС за извършено уведомяване за наложения заповест; по т.31, б.К – 8.40лв. за 4 бр. пощенски услуги; както и таксите, дължими се с оглед развитието на делото при извършено и установено пълно плащане на задължението по изп.д. - по т.4 от ТТР към ЗЧСИ – 12 лв. с ДДС -за изпращане по пощата съобщение до длъжника за прекратяване на изп. дело; по т.5 - 24 лв. с ДДС за връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на уведомление за прекратеното дело до вискателя; по т.4 – 12 лв. с ДДС за съобщение за вдигане на наложения по делото заповест; вкл. и по т.12 – 36лв. с ДДС-ДТ за изготвяне на поисканата от длъжника сметка за размера на дълга.

В смисъла на установеното, неоснователни се явяват развитите от жалбодателя-длъжник доводи за недължимост на определените от ЧСИ такси. Неоснователно същият твърди, че дължимите се по изпълнението такси са в размер на 442.90 лв., защото от прочита на така връчената му ПДИ се установява, че не търсените такси са в размер на 442.90 лв., а общото дължимо се по изпълнителното дело задължение, защото се установява, че сумата от 442.90 лв. се явява сбор, както от определените, подробно изброени в предходния абзац, такси по производството /274.90 лв. + 18 лв. по т.26 от тарифата, с включен в тях дължим се от ЧСИ ДДС/, така и от размера на неоплатеното парично вземане- глоба от 150 лв. В този смисъл следва изрично да се посочи и че в общото задължение от 442.90 лв. не са включени разноски за юрисконсулско възнаграждение, защото такива вискателят не е поискал. Изложената констатация обуславя неоснователност и на направеното в жалбата възражение с правно основание чл.78, ал.8 от ГПК за намаляване на юрисконсулско възнаграждение до законовия му минимум, определяем по реда на чл.37 от Закона за правната помощ.

Неоснователен е и доводът за неправилно определяне на таксата по т. 26 от ТТР по ЗЧСИ. Размерът на вземането, върху който се дължи такава, се формира от сумата на дължимото неоплатено публично общинско вземане за глоба в размер на 150 лв. Съгласно т.26, б.б от многократно цитираната тарифа, дължимият се размер в казуса е равен на 10 лв.+ 10% за горницата от 50 лв. /т.е., за горница от 100 до 150 лв./, или в размер на 15 лв., какъвто размер е определен и посочен и в ПДИ. И тази такса също е дължима с начислен ДДС, като неговата стойност не се включва в постановленията в т.26, т.5 лимит. В този смисъл е и съдебната практика, обективизирана и в Решение № 14 от 18.03.2019г., пост. по гр. д. № 4315/2018 г. на III г.о., ГК на ВКС. Достигнатата обща стойност на пропорционалната такса по т.26 определено не надвишава и предвидения в разпоредбата на т.27а от ТТРЗЧСИ максимален размер.

Настоящият съд, при извършената си служебна проверка констатира, че в казуса са съобразени и ограниченията на чл.73а, ал.1, т.3 от ГПК, като дължимите се такси по изпълнението са под определения от същата разпоредба максимум от 325 лв. Както и че при възложените на ЧСИ дела, извършеното в процеса на доброволно изпълнение плащане, не рефлектира върху дължимостта и размера на дължимите се такси. В този смисъл и съдебната практика, в частност и Решение № 640/04.10.2010г. по гр. д. № 920/2009 г. на IV г. о., ГК на ВКС.

Ето защо, жалбата против акта на ЧСИ за определяне на разноските по изпълнението, обективизиран в Покана за доброволно изпълнение с изх.№ 54624/06.08.2021 г. по изпълнително дело № 20218120400810 по описа на ЧСИ с рег.№ *, с район на действие Окръжен съд – К., се явява неоснователна и следва да се остави без уважение.

Воден от изложеното, К. окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ депозиратата от А.А.Ю. от с.П., общ.К., в качеството му на длъжник по изп.д. № 20218120400810 по описа на ЧСИ с рег.№ * на КЧСИ, с район на действие Окръжен съд – К., жалба с вх.№35582/25.08.21г. против действие на съдебния изпълнител по определяне на разноските по изпълнението, обективизирано в Покана за доброволно изпълнение с изх.№ 54624/06.08.2021г.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____